Botezul cu Duhul Sfânt

Botezul cu Duhul Sfânt

Unii învaţă că cel credincios, care prin pocăinţă şi credinţă în Evanghelie a devenit un copil al lui Dumnezeu, are nevoie de „botezul cu Duhul Sfînt", aceasta fiind o experienţă creştină de bază a cărei manifestare constă în faptul că respectivul vorbeşte în limbi.

Ce spune Sfînta Scriptură ?

Biblia ne învaţă că este o caracteristică deosebită a epocii creştine, ca după săvîrşirea lucrării de mîntuire pe cruce a Domnului Isus, după învierea şi înălţarea Lui la cer, Duhul Sfînt să locuiască pe pămînt în oamenii mîntuiţi. În timpul Vechiului Testament nu a fost aşa. Duhul Sfînt fiind mereu acolo unde Dumnezeu era activ. Aşa Îl găsim încă de pe prima pagină a Bibliei (Geneza 1.2), însă atunci nu locuia în oameni. Primul om în care a locuit Duhul Sfînt a fost Omul Isus Hristos, Cuvîntul care S-a făcut trup.

În ultima noapte cînd a mai fost împreună cu ucenicii. Domnul Isus le-a spus că după plecarea Sa la Tatăl va veni la ei o altă Persoană dumnezeiască. Acesta este Mîngîietorul care va rămîne veşnic cu ei, Duhul adevărului, pe care lumea nu-L poate primi, pentru că nu-L vede şi nu-L cunoaşte; dar voi Îl cunoaşteţi, căci rămîne cu voi şi va fi în voi" (Ioan 14.17). În versetul 26 se spune clar că acest Mîngîietor este Duhul Sfînt. Activitatea Duhului Sfînt în credincioşi ne este arătată mai departe în Ioan 14.26; 15.26; 16.13-14.

Toate acestea puteau să se întîmple numai după ce lucrarea de la cruce a fost săvîrşită şi Domnul Isus S-a înălţat la Tatăl (Ioan 16.7).

Ioan Botezătorul a anunţat venirea Duhului Sfînt

Venirea Duhului Sfînt a fost anunţată încă de Ioan Botezătorul (Matei 3.11-12; Luca 3.16-17; Ioan 1.33). Ioan pe de o parte chema poporul iudeu la pocăinţă, iar pe de altă parte anunţa două lucruri pe care le va face Domnul Isus:

a) cei care se pocăiesc vor fi botezaţi cu Duhul Sfînt şi vor fi roade bune adunate în grînar;

b) dar cei care nu se pocăiesc vor fi botezaţi cu foc şi vor ajunge ca pleava în focul care nu se stinge (Matei 3.12).

Cercetînd aceste versete se desprind două adevăruri:

a) Botezul cu Duhul Sfînt şi botezul cu foc nu se referă la aceeaşi faptă. Botezul cu foc este judecata, aşa cum rezultă din Maleahi 4.1; Matei 18.9; Luca 16.23-24. Folosirea cuvîntului „botez" în sensul acesta, pentru unii poate prezenta greutăţi. Însă Domnul Isus, cînd Se gîndea la judecata dumnezeiască pe care trebuia să o sufere pe cruce, vorbea de asemenea de un botez; aşa citim în Luca 12.50: „Dar am un botez cu care să fiu botezat şi cît de mult doresc (cît sînt de strîmtorat) să se îndeplinească."

b) Botezul cu Duhul Sfînt nu este descris ca o experienţă deosebită şi suplimentară a credinciosului, ci ca un semn de recunoaştere a celor care sînt adunaţi ca grîu în grînarul cereşti.

Anunţarea venirii Duhului Sfînt de însuşi Domnul Isus

După înviere, Domnul Isus vorbeşte de venirea Duhului Sfînt (Luca 24.49). Duhul Sfînt este numit ca fiind făgăduinţa Tatălui şi puterea de sus. Aceasta reiese foarte clar din cele două texte din Faptele Apostolilor 1.4-5 şi versetul 8. Aceste versete arată că evenimentul (coborîrea Duhului Sfînt) era foarte aproape, că trebuia să se împlinească făgăduinţa Tatălui în Ierusalim.

Ziua Cincizecimii (Rusaliile)

Faptele Apostolilor 2.1-4: Aceasta este împlinirea cuvintelor lui Ioan Botezătorul şi a promisiunii Domnului Isus. Ce s-a întîmplat în ziua Cincizecimii? În Faptele Apostolilor 2.2-4 sînt amintite patru lucruri:

1. „Deodată a venit din cer un sunet ca vîjîitul unui vînt puternic şi a umplut în toată casa unde şedeau ei." Nu a fost ca la un vînt normal, ceva întrerupt, ci un vîjîit continuu. Cu această comparaţie ne este anunţată puterea cerească, inspirată a Duhului Sfînt care acţionează continuu şi nu impulsiv. în discuţia cu Nicodim. Domnul Isus a comparat lucrarea Duhului Sfînt cu adierea vîntului: Ioan 3.8.

2. „Nişte limbi ca de foc au fost văzute impărţindu-se printre ei şi s-au aşezat pe fiecare din ei." Pe lângă adierea pe care numai au auzit-o, s-a întîmplat şi ceva vizibil şi anume lumină dumnezeiască în forma unor limbi ca de foc. Acesta nu a fost un „botez cu foc", ci o mărturie clară a lui Dumnezeu care vorbea de lumină şi sfinţenie, în har. Limbile împărţite arătau răspîndirea Evangheliei care avea să se facă peste graniţele Israelului la toate naţiunile. Vîjîitul este comparat cu adierea vîntului, şi limbile cu focul. Amîndouă au fost semne exterioare ale apariţiei celei de a treia Persoane a Dumnezeirii care era invizibilă (Mîngîietorul).

3. „Şi toţi au fost umpluţi cu Duh Sfînt." Aici avem „botezul cu Duhul Sfînt", împlinirea cuvintelor lui Ioan Botezătorul şi a promisiunii Domnului Isus. „făgăduinţa Tatălui". Duhul Sfînt a venit pe acest pămînt ca să rămînă cu noi în veac. aşa cum a spus Domnul Isus (Ioan 14.16). Fiindcă aceasta era ceva cu totul nou, a fost însoţită de cele două semne. Prezenţa Duhului Sfînt are un dublu sens: în primul rînd că El locuieşte în Casa, în Adunarea (Biserica) lui Dumnezeu ca Templu (vezi 1 Corinteni 3.16: Efeseni 2.22) şi aceasta se arăta prin adierea care a umplut toată casa, iar în al doilea rînd Duhul Sfînt locuieşte şi în fiecare creştin (născut din nou, nu numai cu numele: 1 Corinteni 6.19). ceea ce ne este arătat prin limbile împărţite care s-au aşezat cîte una pe fiecare din ei.

4. „Şi au început să vorbească în alte limbi, după cum le da Duhul să vorbească." Acest semn a fost promis de Domnul Isus deja în Marcu 16.17, cînd El a dat apostolilor misiunea să vestească Evanghelia la orice făptură (în toată creaţia). După construirea turnului Babel, oamenii au fost despărţiţi intre ei prin diferite limbi. Acum se propovăduiau lucrările lui Dumnezeu în multe limbi în creaţia cea nouă, ca toate neamurile să audă vestea cea bună, vestea mîntuirii, rezultatele minunate ale harului.

Aceasta ar fi o schiţare scurtă a celor întîmplate în ziua Cincizecimii (Rusalii), cînd Duhul Sfînt a fost trimis şi creştinii au primit botezul cu Duhul Sfînt. Acest botez s-a petrecut o singură dată. Prin aceasta a luat fiinţă Trupul lui Hristos pe pămînt; dar el nu se formează mereu şi de aceea mai tîrziu nu mai citim despre botezul cu Duhul Sfînt.

Fiecare om care prin credinţa în Domnul Isus este mîntuit, primeşte Duhul Sfînt ca o pecete şi arvună (Efeseni 1.13-14; 2 Corinteni 1.21-22) şi în felul acesta devine un mădular al lui Hristos (1 Corinteni 6.15,19), el fiind adăugat Trupului deja existent pe pămînt.

Referiri ulterioare asupra botezului cu Duhul Sfînt

Pînă în Faptele Apostolilor 1, botezul cu Duhul Sfînt a fost privit mereu ca ceva în viitor, iar după evenimentul din capitolul 2 acest botez mai este amintit de două ori şi anume în capitolul 11.16 şi 1 Corinteni 12.13. În aceste două cazuri însă, botezul acesta este privit retrospectiv (în urmă).

În Faptele Apostolilor capitolele 10 şi 11 ne este arătat cum Evanghelia este propovăduită unuia care nu era dintre iudei, lui Corneliu din Cezareea. A fost nevoie de o descoperire dumnezeiască pentru ca Petru să poată îndeplini misiunea de propovăduire a Evangheliei unui păgîn. Cînd a venit la Cezareea, a propovăduit însă deschis Vestea cea Bună oamenilor acestora de origine păgînă.

Pe cînd încă rostea Petru cuvintele acestea, S-a coborît Duhul Sfînt peste toţi cei care ascultau Cuvîntul (Faptele Apostolilor 10.44; 11.15: în textul original „a căzut peste ei"). Atunci Petru şi-a adus aminte de cuvîntul Domnului, care a zis: „Ioan a botezat cu apă, dar voi veţi fi botezaţi cu Duhul Sfînt" (Faptele Apostolilor 11.16).

În 1 Corinteni 12.13 citim despre botezul cu Duhul Sfînt pentru ultima dată în Noul Testament. În acest capitol 12 avem ca temă Trupul unic al lui Hristos pe pămînt, care este alcătuit din toţi creştinii care au primit Duhul Sfînt, dar găsim aici şi mădularele şi sarcinile lor. Acelaşi Duh lucrează prin diferitele daruri ale harului (1 Corinteni 12.4). Aici nu este vorba de experienţa credinţei personale a fiecărui mădular în parte, ci de marea şi importanta realitate că în toate aceste mădulare trăieşte un singur Duh - Duhul Sfînt. Şi aici vedem cele două laturi ale lucrării Duhului Sfînt pe pămînt.

În cuvintele „şi toţi am fost adăpaţi dintr-un singur Duh" se arată partea unică (în fiecare în parte). Iar în cuvintele „Noi toţi în adevăr am fost botezaţi de un singur Duh ca să alcătuim un singur Trup" vedem locuirea Duhului Sfînt în Adunare (Biserică), văzută ca un întreg.

În versetul 12, trupul omenesc este privit ca o imagine a trupului lui Hristos. Multe mădulare formează împreună singurul Trup. în versetul 13 se precizează cum a luat fiinţă această unitate: prin botezul cu Duhul Sfînt.

Rezumat

- Cînd se vorbeşte despre „botezul cu Duhul Sfînt", atunci totdeauna este vorba de venirea Duhului lui Dumnezeu în ziua Cincizecimii (Rusalii).

- Atunci El a luat locuinţă în creştinii adunaţi şi i-a făcut astfel Trupul lui Hristos (aşa a fost formarea Bisericii). Aceasta este o faptă unică, ea nu se repetă.

- Astăzi fiecare om care crede în Evanghelia mîntuirii primeşte Duhul Sfînt ca pecete. Cuvîntul mai spune, şi de a fi ..umplut cu Duhul Sfînt". ceea ce este cu totul altceva.

Există un „botez cu foc" pentru creştini ?

Am văzut deja că botezul cu foc amintit în Matei 3.11 şi Luca 3.16 nu are nici o legătură cu botezul cu Duhul Sfînt. Botezul cu foc se referă la judecată. Care este însă însemnătatea „limbilor de foc" din Faptele Apostolilor 2.3. care s-au aşezat pe fiecare ucenic în parte la coborîrea Duhului Sfînt m ziua de Rusalii? De multe ori se spune că aceasta este împlinirea celor spuse de Ioan Botezătorul în Matei 3.11: „El vă va boteza cu Duhul Sfînt şi cu foc." Din anumite motive (parţial deja amintite) aceasta nu este corect şi adevărat.

a) Ioan Botezătorul, în predica sa despre pocăinţă vorbeşte clar despre două adevăruri total diferite şi anume: pe de o parte despre roada pentru Dumnezeu (Matei 3.8.10,12). care duce la mîntuire şi slavă veşnică şi pe de altă parte despre focul judecăţii (versetele 7,10.12). Pentru prima grupă avem „botezul cu Duhul Sfînt", iar pentru cea de a doua „botezul cu foc".

b) La ultima înştiinţare despre venirea Duhului Sfînt. Domnul Isus vorbeşte către cei unsprezece ucenici ai Săi. care erau curăţiţi (Ioan 15.3), numai despre botezul cu Duhul Sfînt (vezi de asemenea şi în Faptele Apostolilor 11.16 şi 1 Corinteni 12.13). Aceasta stă în plină concordanţă cu cele spuse la punctul a.): creştinii au primit în ziua de Rusalii numai botezul cu Duhul Sfînt.

În Faptele Apostolilor 2.3 nu este vorba (nu scrie) de limbi de foc, ci de limbi despărţite ca de foc. Aici nu se accentuează faptul că a venit din cer foc, ci că au fost limbi împărţite care s-au aşezat pe fiecare în parte. Cuvîntul „limbi" ne conduce deja la vorbire, în versetul 11 scrie şi de „alte limbi." Limba şi vorbirea sînt în greacă acelaşi cuvînt. Puterea Duhului Sfînt s-a dovedit în învingerea urmărilor din Babilon - încurcarea limbilor (Geneza 11).

clickbible.org